

Слонъ и мъниче.

(Басня).

По улицата вървѣше слонъ. Той бѣше едъръ и старъ. Мало и голѣмо се сбираше да го гледа. Дойде едно малко кученце и то взе да гледа и да джавка по слона и искаше да хапе даже.

— Бре, махни се отъ тука, изхока на мъничето единъ голѣмъ кокалестъ хрътъ. Защо само се перишъ и лаешъ напраздно. Нали виждашъ, че слона не иска да те зна за нищо.

— Знамъ, казало мъничето. Така е, но азъ пакъ ще си лая. Нека хората помислятъ, че азъ съмъ юнакъ!...

Поука: Въ живота има хора като това мъниче. Тѣ сж слаби и глупави, за нищо ги не бива. За да говорятъ и за тѣхъ хората, често вдигатъ шумъ около себе си. Дѣца, вие не правите никога така. Бждете скромни и трудолюбиви. Нека други да оцѣнятъ вашитѣ добри дѣла и вашитѣ заслуги.

